

не се роди, дѣтето може да умре. Значи, природата не създава най-първо бѣлитѣ дробове, а крайнитѣ съчленения — краката и рѣцѣтѣ. По сѣщия начинъ се сформирватъ у васъ висшитѣ работи. Човѣшкиятъ духъ въ утробата на майката сѣщо учи; той не седи въ спяще състояние, а взема участие съ духа на майката, двамата работятъ, за да създадатъ тѣлото. По сѣщия законъ ученикътъ и учителътъ трѣбва да работятъ едноврѣменно двама съ помощта на духа. Затова казва Христосъ: „Единъ е вашиятъ учителъ“. И защо хората обичатъ Христа? Защото Той е далъ нѣщо на свѣта. — „Дадехъ животъ на онѣзи, които го нѣматъ, за да иматъ този животъ прѣзизобилно“. Искате да станете учители, ще ви понитамъ: какво сте готови да дадете на оногова, когото искате да учите? Ако нѣкого сте учили, и слѣдъ това той е станалъ лошъ, азъ разбирамъ, че на нищо не сте го научили. Въ съврѣменнитѣ християни и въ църквитѣ владѣе голѣма слабостъ да учителствуватъ. Не е лошъ самъ по себе си този стремежъ, но трѣбва да се знаатъ законитѣ на учителствуването. Обичновенитѣ закони изискватъ отъ учителитѣ извѣстенъ цензъ, извѣстенъ взпитъ прѣдъ комисия, и слѣдъ туй излиза заповѣдъ за назначение, сир. за официално встъпване въ длѣжностъ, и въ духовния свѣтъ е сѣщото — човѣкъ трѣбва да чака, докато Божествениятъ Духъ го осѣни и опѣти. Онзи, който не е осѣненъ отъ Духъ Божи, нѣма право да учителствува, защото ще престѣпи Божествения законъ. Когато схванемъ дълбокия смисълъ на тия Христови думи, които иматъ вътрѣшенъ и външенъ изразъ (сега азъ говоря за вътрѣшното християн-